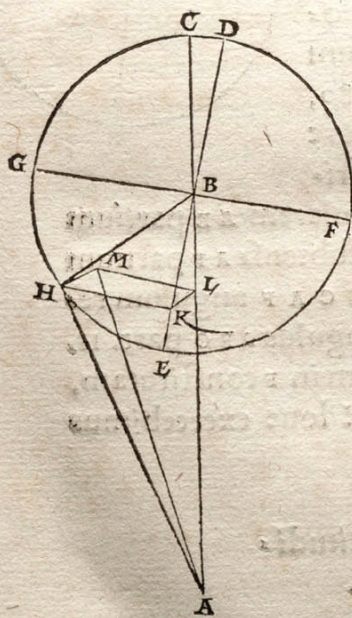

Quæ ut singillatim discerni queant, incipiemus ab ea, quam de
clinationem uocant, tanquam à simpliciiori tractatione, ei siqui
dem Soli accidit, ut à cæteris interdū separetur, quod circa me-
dias longitudes, circaq; nodos, secundum examinatos longi-
tudinis motus per quadrantes circulorū constituta terra ab apo-
gæo & perigæo planetæ, cui in propinquitate terræ inuenerūt
latitudinis partes Austrinæ uel Boreæ in Venere. part. vi. scrup.
xxii. in Mercurio part. iiii. scrup. v. In maxima uero distātia
terræ Veneri partem unā. scrup. ii. Mercurio part. i. scrup. xl v
quibus anguli inclinationū in hoc situ fiunt manifesti per expo-
sitos Canones æquationū, quibus Veneris eo loci in summa à
terra distantia part. i. scrup. ii. in ima. part. vi. scrup. xxii. con-
gruunt, utrobicq; circumferentiā orbis. part. ii. s. proxime. Mer-
curij uero superne pars i. scrup. xl v. inferne part. iiii. scrup. v.
sui orbis circumferentiā part. vi. cū quadrante unius postulat.
Vt sit angulus inclinationis orbium, Veneri quidem part. ii.

teli, & circuli signorum plano, & in ipso Sola $F B G$. Propositum
 est ex $A B, B C$, datis rectis lineis cum angulo inclinationis $A B E$
 dato, inuenire quantū planeta abierit in latitudinem, Vt uerbi
 gratia

gratia, dum distiterit ab ϵ signo, terræ proximo part. XLV. quod idcirco elegimus Ptolemæum secuti, ut appareat si Veneri uel Mercurio afferat aliquid diuersitatis in longitudine orbis inclinatio. Tales quippe differentias circa media loca inter $D F E G$ terminos oporteret plurimum uideri, eo maxime, quod stella in his quatuor terminis constituta easdem efficit longitudes, quas faceret absq; declinatione, ut est de se manifestum. Capiamus ergo $B H$ circumferentiam, ut dictum est, part. XLV. & agantur perpendiculares ipsi $B C$ quidē $H K$, ad planū uero signiferi subiectum $K L$, & $H M$, & connectantur $H B$, $L M$, $A M$, & $A H$, habebimus $L K H M$ quadrangulum parallelogrammum & rectangulum, eo quod $H K$ ad planum sit signiferi, nam & $L A M$, angulus longitudinis prosthaphæresis comprehendit ipsum latus, latitudinis autem transitum, qui sub $H A M$ angulus, cum etiam $H M$ in idem signiferi planū cadat perpendicularis. Quoniā igitur angulus $H B E$ datur part. XLV. erit $H K$ semissis subtendentis duplū $H E$ part. 7071. qualiū est $B E$, 10000. Similiter trianguli $B K L$, angulus $K B L$ datus est part. II. s. & $B L K$ rectus, & subtensa $B K$, 7071, qualium etiam $B E$ est 10000. Erunt etiam reliqua latera earundem part. $K L$ part. 308. & $B L$ 7064. Sed quoniam $A B$ ad $B E$ ex prius ostensis, est ut 10000 ad 7193 proxime, erunt reliqua in eisdem partibus $H K$, 5086, $H M$ æqualis ipsi $K L$, 221, & $B L$, 5081. hinc reliqua $L A$, 4919. Iam quoq; trianguli $A L M$ datis lateribus $A L$, $L M$, æquali $H K$, & $A L M$ recto, habebimus subtensam $A M$, 7075. & angulum $M A L$, partium XLV. scrup. LVIII. quæ est prosthaphæresis, siue commutatio magna Veneris secundum numerum. Similiter trianguli datis lateribus $A M$ part. 7075, & $M H$ æquali $K L$, constabit angulus $M A H$, partis unius, scrupul. XLVII. latitudinis declinationis. Quod si trutinare nō pigeat, quid adferat hæc Veneris inclinatio diuersitatis in lōgitudine, capiamus triangulū $A L H$, cū intelligamus $L H$ diametrū esse paralleli $L K H M$. Est enim part. 5091, quarū $A L$, 4919: & $A L H$ angulus rectus, è quibus colligetur subtensa $A H$, 7079, data igitur ratione laterū, erit angulus $H A L$, pt. XLV. scrup. LVIII. Sed $A L M$, ostensa est part. XLV. scrup. LVII. excreſcūt ergo scrup. dūtaxat II. q̄ erāt demōstrāda. Rursum in Mercurio simili